

Nr 92.

Av herrar **Näsström** och **Edin**, om viss ändring i kungörelsen angående statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.

Kungl. Maj:ts kungörelse nr 187 av den 28 mars 1941, om ändring i vissa delar av kungörelsen den 16 september 1933 (nr 549) angående statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo, mom. 6, lyder: Statsbidrag kan beviljas till tjugufem procent av den utav skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden för företaget, dock att Kungl. Maj:t kan, då särskilda skäl därtill äro, medgiva statsbidrag till högst femtio procent av nyssnämnda kostnad. I denna kostnad må ej inräknas marklösen eller ersättning för skada eller intrång, som å den eller de av företaget berörda fastigheterna orsakas av företagets utförande.

Detta i och för sig nyttiga och nödvändiga bidrag har emellertid visat sig vara otillräckligt i ett stort antal fall, då de enskilda sakägarna på grund av svag ekonomi ej själva ha förmått att bekosta den återstående delen.

Då det dessutom kan anses vara ett nationalekonomiskt intresse att särskilt i dessa dagar få fram så mycket vedbränsle som möjligt, och detta även från avsidet belägna skogsskiften, och då timmer och massaved böra användas för sitt särskilda ändamål, synes det vara skäligt att Kungl. Maj:t i vissa starkt motiverade fall borde äga rätt att lämna högre bidrag än femtio procent.

Alltsedan krigets början ha för varje år större kvantiteter ved och annat virke uttagits ur landets skogar. Detta har gjort att de närbelägna skogsskiftena i första hand ha avverkats, och man har nu alltmer förlitat sig till de mera avlägsna skiftena. En av förutsättningarna för att dessa mera avlägsna skogsskiften skola komma till nytta för en rimlig kostnad är att framkomliga vägar finnas.

Skogsägare med svag ekonomi ha ofta liten eller ingen möjlighet att själva bidraga med den del av kostnaderna för dessa vägar som förutsättes enligt nu gällande bestämmelser.

Då dessa skogsvägar för såväl nuet som för framtiden måste anses få stor betydelse för rationell skogsskötsel torde dessa vägar få anses ha stor betydelse ur landets synpunkt.

Ofta ägas dessa bakskogar av ett flertal intressenter. Med nuvarande relativt små bidrag är det svårt att ena dessa olika ägare om byggandet av ifrågavarande vägar. Därför fordras statens medverkan i större utsträckning än hittills.

Ett ekonomiskt bidrag med till exempel 75 % kan vara mera behöfligt

för en skogsägare med svag ekonomi än ett bidrag med 25 % till skogsägare med något starkare ekonomisk ställning.

Kungl. Maj:t har ju möjlighet att t. ex. genom resp. länsstyrelser övertyga sig om nödvändigheten av beviljande i de särskilda fallen av högre procentbidrag än vad som kan ske för närvarande.

I anledning av vad ovan anförts föreslås härmed,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att mom. 6 i kungörelsen den 28 mars 1941 om ändring i vissa delar av kungörelsen den 16 september 1933 (nr 549) angående statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo måtte få följande lydelse:

Mom. 6. Statsbidrag kan beviljas till tjugufem procent av den utav skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden för företaget, dock att Kungl. Maj:t kan, då särskilda skäl därtill äro, medgiva statsbidrag till högst sjuttiofem procent av nyssnämnda kostnad. I denna kostnad må ej inräknas marklösen eller ersättning för skada eller intrång, som å den eller de av företaget berörda fastigheterna orsakas av företagens utförande.

Stockholm den 21 januari 1943.

Emil Näsström.

Sven Edin.